

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי יצחק בראשי ז"ל

בן פרחה ומשה

נולד בירושלים

בתאריך ט' בניסן תש"ג, 13/4/1943

התגורר בכפר אוריה

התגייס במאי 1961

שרת בחטיבת גולני

נפל בעת שרותו

י"ח באדר תשכ"ג, 14/3/1963

נקבר בבית העלמין הצבאי נתניה

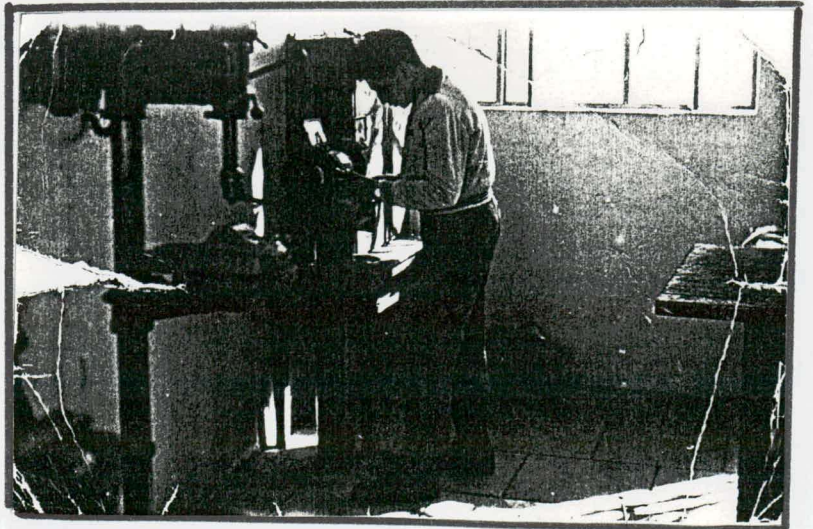
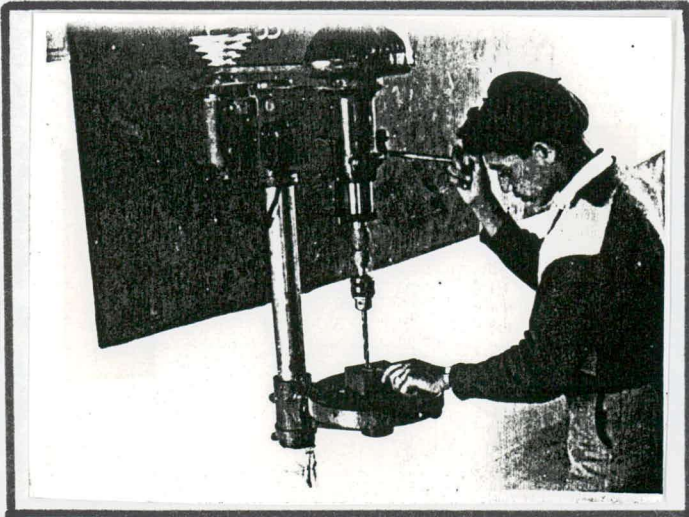
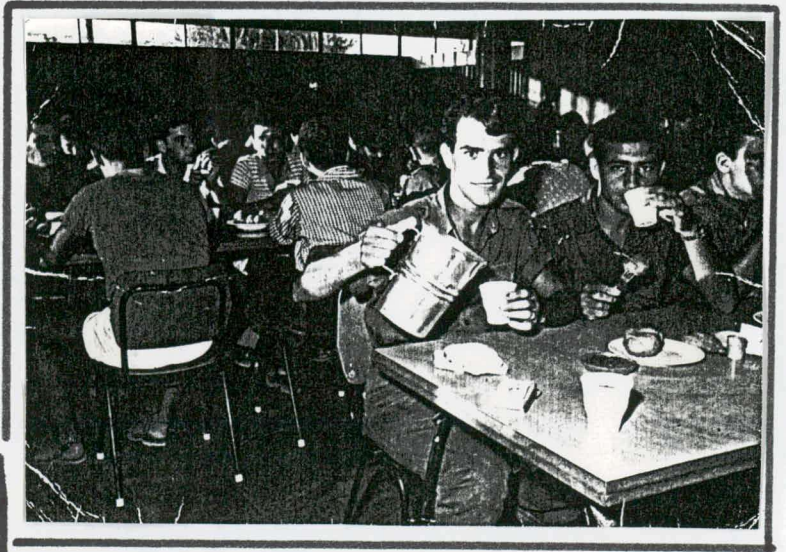
חלקה: 2 שורה: 5 קבר: 6

בן 20 בנופלו

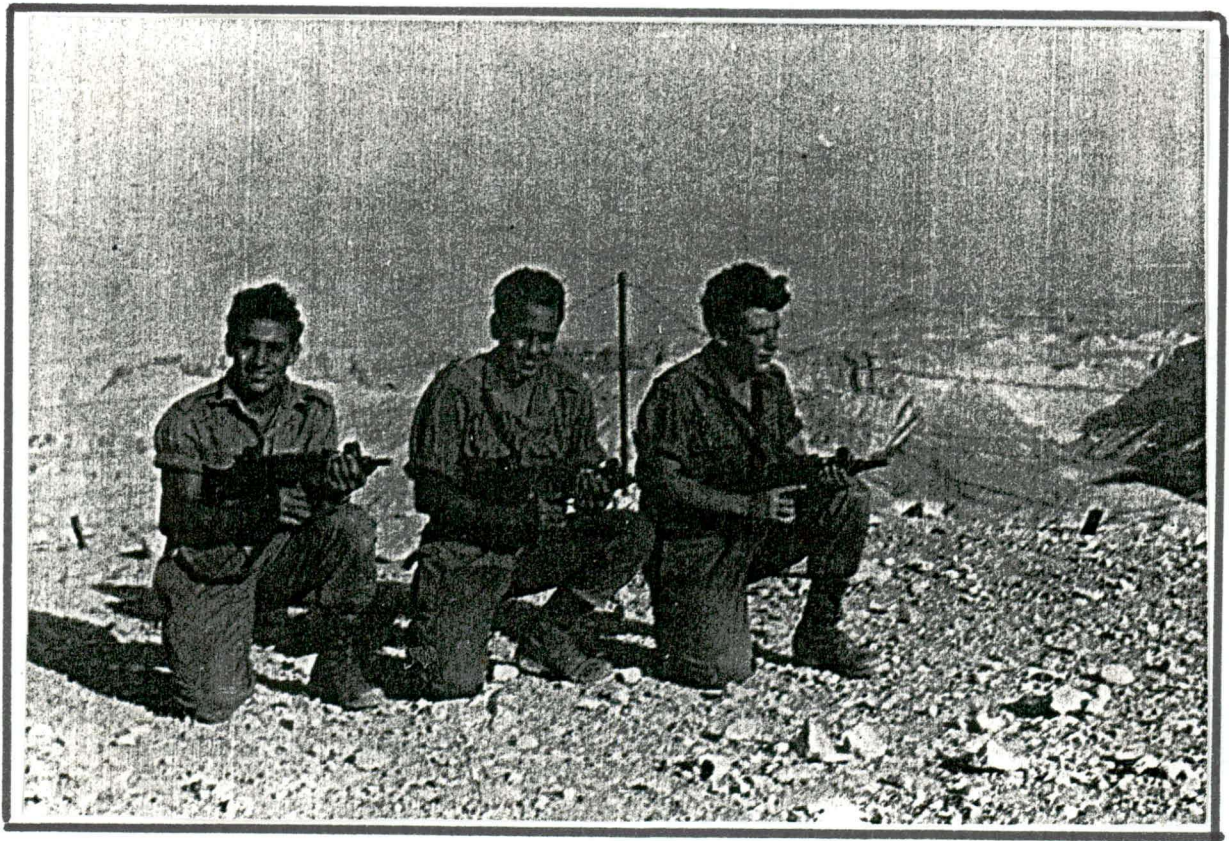
קורות חיים

בן משה ופרחה. נולד ביום ט' בניסן תש"ג (13.4.1943) בירושלים. זמן מועט לאחר-מכן, עם המגמה ההתישבותית שבמדינה, עברה כל המשפחה לגור בכפר-אוריה, בה גדל וחונך הילד בצל מלחמת-הקוממיות, אך משם הועברו כולם לנתניה. סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי הדתי "סיני" שבנתניה ואז עבר לבית-הספר התיכון "חרב לאת" אשר ליד כפר-הרא"ה, מוסד לתורה ולמקצוע. עבד כמסגר. רצונו העז לעזור לזולת התבלט בו מילדותו ובמסירות רבה דאג לביתו והיה מחפש עבודה שתספק את צרכי-המשפחה בדחקה. גויס לצה"ל במאי 1961. נפל בשעת מילוי תפקידו ביום י"ח באדר תשכ"ג (14.3.1963) סמוך לשחרורו, והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בנתניה.

ירושלים, כ' טבת תשל"ו
24 דצמבר 1975

חברים לנשק מספרים על

יצחק בראשי ז"ל

לפני זמן מה שיכל הגדוד את אחד מחייליו הטובים, את יצחק בראשי ז"ל.
חבריו לנשק העלו בכתב קווים לדמותו אשר לא תשכח. לא נפרסם את כל אשר
נכתב אלא נסתפק במספר קטעים בלבד.

חברו גוסטב מספר:

הכרתי את יצחק עם כניסתי למחלקה בתפקיד רובאי, רבות צפיתי מיצחק על שום היותו
לוחם ותיק ממני במחלקה הרובאית. מהיותי עולה חדש שרק שנה מלאה לי אז בארץ
וידיעותי בעברית קלושות היו, ראיתי בו את החבר שבעזרתו אוכל לסגל לעצמי את
המשפטים המגוונים של השפנה, אכן הודות למסירותו ולטוב ליבו עשיתי צעדים קדימה
בעברית.

בשיחותינו המשותפות ראיתי שהוא מגלה התעניינות בשפות הצרפתית והאנגלית,
החחלתי איפוא להכתיב לו את כללי השפה הצרפתית ובמהירות התחיל לשוחח עמי במשפטים
הקצרים שהספיק ללמוד. הכרתיו באמונים המשותפים בהם הצטיין בקליעה ובשאר שטחי
הלחימה, למרות כל זאת הגאווה רחוקה היתה ממנו כברת דרך ולשאיפותיו להתקדמות
ולהשתפרות נתלוותה תמיד מידת הענוה. לכן לכולנו הוא סימל את הדמות של החייל
המעולה מבחינה פיסיית ומורלית.
בשדה ישנו תמיד יחד באהל הסיירים הגמד שהקימונו לנו עם כל כללי הטקס כיאה לחיל
ותיק ומנוסה.

בשעת אמונים שמש לי מורה דרך ובעזרתו התגברתי על כל הקשיים והמכשולים. כאשר
הגיעתני הידיעה על המקרה, אצתי כמטורף למקום האסון, כמוני גם חברי למחלקה
כאשר בלבנו פועמים שברי התקווה לראותו שוב בשורותנו.
אולם לשוא, יצחק ידידנו הנאמן נלקח מאיתנו בלא עת. לעולם לא נשכחנו, דמותו
תלויה לנו מנגד ותלוה אותנו בבסיס, בשדה האימונים ובקרב.

חברו יתום מספר:

מאז שהיכרתי את יצחק ז"ל התחלנו להיות חברים טובים. כל מה שביקשתי ממנו קבלתי. אף פעם
לא סירב לי.

פעם אחת מפקדי נתנו לי עונש שמירה, סירבתי לבצעו ויצחק התנדב למלאו במקומי, ראוהו
המפקדים כי טוב לב הוא לחבריו וביטלו לי את העונש.

חברו מוזס מספר:

יחד עם יצחק ז"ל סיימתי קורס חבלה. יצחק ביקש לעבור להיות חבלן בפלוגה אחרת, ה"מ דיבר אותו שישאר בפלוגה. כי חסרים חיילים טובים בפלוגה והוא הסכים להשאר איתו.

חברו מגיני מספר:

את יצחק ז"ל הכרתי מאז התגייסנו יחד לצבא. היום הראשון לבואי לגדוד הוא עזר לי להכיר את החגור ולהעביר את הציוד מהאפסנאות למחלקה. בגדוד עברנו תקופות קשרות ואימונים קשים ויצחק מעולם לא התאינו, זכור לי מקרה אחד שבו היה עלינו לחצות נהר במזג אויר חורפי. יצחק היה הראשון שהתנדב לחצות את הנהר יש לי לספר דברים רבים עליו אבל אקצר בזאת שאומר שצה"ל איבד חייל, חייל רובאי במלוא המובן. ושהוריו שיכלו בן יקר שיש להתגאות בו.

חברו אלגרבל מספר:

היכרתיו כחייל המסור ביותר לכ תפקיד שהוטל עליו, משהוטל עליו תפקיד היו מפקדיו סמוכים ובטוחים שהוא יבצע זאת מתוך כנות והתלהבות. כשנצרכתי למשהו ניגשתי אליו והוא נתן לי מה שבקשתי. זוכר אני שבאחד מהתרגילים הקשים הוא תמך בחבריו למחלקה והיה עוזר להם לשאת את הגורים ונשקם.

יצחק היה אדם נוח, אדם חביב, חייל המצטיין ביותר במחלקתינו.

חברו גרסטן מספר:

יצחק ז"ל היה אחד מחברי הטובים ביותר. בכל האימונים היינו ביחד. יצחק היה עקשן מאוד, כל מה שהוא חשב לנכון זה צריך היה להתבצע. ועוד דבר חשוב זה שהוא היה עוזר תמיד לכל.

חבר נוסף מספר:

יצחק ז"ל היה בחור טוב מכל הבחינות, בחור נדיב לב, בחור שאהב לעזור לכל חבריו. הן באימונים והן בתעסוקה אחרת. כאשר היינו יוצאים לחופשה תמיד התנדב לשמור על הציוד של כל המחלקה.